Kwartalnik Zespołu Szkół nr 3 im. B. Barbackiego

Kwiecień 2021

SZTAMA

SZALENIE TWÓRCZE ABSTRAKCJE MŁODYCH ARTYSTÓW

Drodzy Maturzyści

Życzymy Wam wielu sukcesów na egzaminach!!!

Redakcja „SZTAMY”

Fot. Aleksandra Pustułka II LO Ap

Słowo do czytelnika!

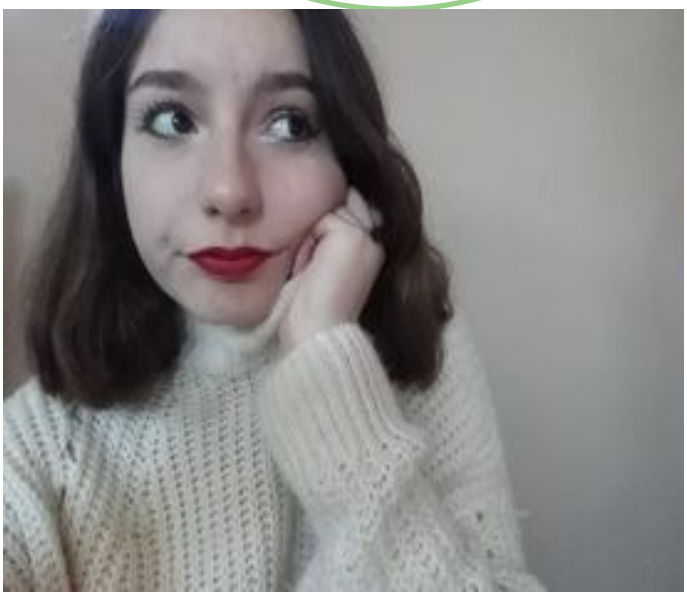

Hej Sztamowicze!

Niestety już po raz ostatni witam się z Wami na łamach naszej gazetki szkolnej. Nie dane mi było długo tutaj porządzić, ale mam nadzieję, że dobrze wykorzystam nabyte w redakcji doświadczenie. Te trzy lata liceum minęły mi zastraszająco szybko, zdecydowanie za szybko. Jeszcze pamiętam jak po raz pierwszy przekroczyłam próg szkoły Barbackiego, a już za chwilę przekroczę go po raz ostatni. Kiedy to minęło? Przez ten czas spotkałam na swojej drodze gorszych, lepszych i świetnych nauczycieli z pasją, którzy pomogli mi się rozwinąć. Właśnie to cenię i zawsze będę cenić w osobach piastujących to stanowisko. Nauczyciel, to w końcu druga, po rodzicach osoba, która kształtuje i ma ogromny wpływ na młodego człowieka. Dlatego dziękuję za każdy życiowy wykład przeprowadzony na lekcjach. System edukacji nie jest sprawiedliwy. Ma braki, niedociągnięcia i wiele rzeczy do naprawy. Ofiarą tego padamy my, uczniowie, w takim samym stopniu jak nauczyciele, jednak mimo to cieszę się, że pasja do nauki z obydwu stron wciąż pozostaje żywa. Dzisiaj żegnam się z Wami, aby swoje doświadczenie rozwijać na studiach. ,,Sztamę" pozostawiam pod opieką redakcji złożonej z ludzi kreatywnych i ambitnych ze świeżymi pomysłami, więc zapewne nie będziecie się nudzić!

Gabriela Wolińska

redaktorka naczelna gazetki „SZTAMA"

Redakcja: Gabriela Wolińska III LO A, Natalia Basiaga III LO A, Oliwia Kotarba III LO A, Katarzyna Hojda III LO A, Łucja Psonak III LO A, Maria Panicz II LO Ag, Aleksandra Pustułka II LO Ap, Agnieszka Szkaradek II LO Ap, Gabriela Karwala II LO Ap, Kacper Matura II LO Ap, Wiktoria Ptak II LO Ap, Liliana Bogdanowicz II LO Ap, Karolina Mróz II LO Ap, Katarzyna Damasiewicz I LO A, Alicja Jurkowska I LO A, Maria Jasińska I LO A, Bartosz Nalepa I LO A, Gabriela Sroka I LO A, Gabriela Turek I LO A, Gabriela Kulig I LO A, Patrycja Matusik I LO A, Martyna Salamon I LO A,

Opracowanie graficzne: Aleksandra Pustułka II LO Ap
Zdjęcia: Aleksandra Pustułka (s. 1) oraz pixabay.com
Konsultacja merytoryczna tekstu „Wyklęci czy bohaterowie? - prof. Bogumiła Gleń-Balicka

Korekta i opracowanie graficzne: dr Klaudia Jasińska

Spis treści:

Str.2 Słowo do czytelnika
Str.3 News
Str. 4–5 Artykuł publicystyczny
Str. 6—7 Artykuł publicystyczny
Str.8 Artykuł publicystyczny
Str.9 Artykuł
Str.10 Artykuł
Str.11 Felieton
Str. 12-13 Wywiad(ówka)
Str. 14 Komentarz
Str. 15 Komentarz / Sport
Str. 16 Komentarze
Str. 17 Artykuł
Str. 18 Felieton
Str. 19-20 Poezja

Rekrutacja 2021

Zapraszamy wszystkich chętnych uczniów szkół podstawowych do naszej szkoły. W roku szkolnym 2021/2022 proponujemy następujące klasy w VI LO: dziennikarsko-filmowa, plastyczna oraz psychologiczno-językowa. Zapraszamy również do klasy o profilu technik przemysłu mody z elementami kosmetologii i podstawami fryzjerstwa w Technikum Przemysłu Mody. Jeśli masz młodsze rodzeństwo, kolegów i koleżanki, które zastanawiają się nad wyborem dalszej edukacji zaproponuj im naszą „Szkołę Odkrywców Talentów" – czyli „szkołę Bolesława Barbackiego".

Kolejny sukces Weroniki

Weronika Bartusiak z klasy 2 Tg wyróżnia się nie tylko wielkim talentem w zakresie projektowania, ale również zdolnościami plastycznymi. Potwierdzeniem jej wysokich umiejętności jest kolejny sukces, tym razem na arenie międzynarodowej. Praca Weroniki została wyróżniona w XXIII Międzynarodowym Konkursie Plastycznym „Ludzie ludziom zgotowali ten los – Dzieciństwo w Pasiakach". Tematem konkursu była plastyczna wizualizacja książki byłego więźnia z Auschwitz Pana Bogdana Bartnikowskiego. Spośród wielu nadesłanych prac jury, składające się z profesorów Akademii Sztuk Pięknych i pracowników IPN, nagrodziło tylko 19 prac. Opiekunem zdolnej uczennicy była pani prof. Magdalena Cięciwa. Serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Zwycięstwo i wyróżnienie

Wiktoria Dłuska, Zuzanna Jajeśnica i Aleksandra Maciak z klasy 2 LO Bp zdobyły I miejsce w kategorii multimedialnej w IV edycji konkursu "Epizody Niepodległości. Elity Ziemi Sądeckiej II Rzeczypospolitej i ich losy" - edycja 2020 organizowanego przez Andrzeja Romanka – inicjatora projektu, Oddział Instytutu Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Krakowie, Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu, Stowarzyszenie „Orion" w Nowym Sączu, pod patronatem honorowym: Witolda Kozłowskiego – Marszałka Województwa Małopolskiego oraz Barbary Nowak – Małopolskiego Kuratora Oświaty. Nasze licealistki przygotowały film ,,Szkice o Bolesławie Barbackim" – zachęcamy wszystkich do zobaczenia pracy koleżanek na Facebooku! Cieszymy się również z wyróżnienia Marii Panicz z klasy 2LO Ag za pracę pt. ,, „Nieść światło nadziei i tęsknić za przygodą – postać kuriera niezłomnego Jana Freislera". Opiekunem merytorycznym uczennic była pani prof. Bogumiła Gleń- Balicka. Serdecznie gratulujemy!

Po sieci do teatru

Uczniowie klas 2 LO Ap oraz 1 LO A wzięli udział w wirtualnym projekcie edukacyjnym „Po sieci do teatru". W ramach zajęć dziennikarsko-filmowych przez kilka tygodni uczestniczyli w warsztatach online z emisji głosu, dykcji, intonacji i poezji hałasu. Zajęcia prowadziła pani prof. Józefa Zając Jamróz z Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie. Uczniowie mieli okazję uczestniczyć w treningu wymowy oraz improwizacji. Ćwiczyli artykulację samogłosek, spółgłosek oraz wykorzystywali różne dźwięki, onomatopeje do pracy nad dykcją. Opiekunem licealistów była pani dr Klaudia Jasińska.

Wielkanocna paczka dobra

W dniach 22 – 31 marca w naszej szkole odbyła się akcja charytatywna Stowarzyszenia Sursum Corda „Wielkanocna paczka dobra". Zbierano produkty żywnościowe dla podopiecznych Stowarzyszenia. Koordynatorem akcji była pani pedagog Violetta Jędruch. Bardzo serdecznie dziękujemy wszystkim darczyńcom z naszej szkoły. Jesteście wspaniali! Dobro zawsze wraca!

(red)

Wyklęci czy bohaterowie?

Żołnierze wyklęci, niezłomni to polskie, powojenne podziemie niepodległościowe i antykomunistyczne. Stawiali opór sowietyzacji Polski i podporządkowaniu jej przez ZSRR.

Wyklęci – to ci którzy nie uznali końca II wojny i z bronią w ręku wystąpili przeciw drugiemu – obok nazizmu – zaborczemu totalitaryzmowi. Stanęli nie tylko przeciw potężnym siłom nowego agresora Armii Czerwonej, wspieranej przez aparat represji NKWD, lecz także wobec jego gigantycznej, bezwzględnej propagandy. Nie mogli zwyciężyć zbrojnie ani nawet ocalić swojego wizerunku. Niemniej wiadomo już także, że to – żołnierze. Uczestniczący w strukturze, podporządkowani hierarchii, uznający dyscyplinę. Gdy Polskę zalała bezkresna, wzbierająca fala sowietyzmu, stali się siłami zbrojnymi bez państwa i bez szansy na zewnętrzną pomoc.

Niemiecka propaganda

Polskie podziemie już podczas II wojny światowej było nazywane przez Niemców bandami lub grupami terrorystycznymi. Bandy jak wiemy kojarzą się negatywnie – z czymś bezprawnym, niehonorowym, a więc podstępnym. Skłaniało to Niemców podczas wojny do bezwzględnego postępowania wobec Armii Krajowej, Batalionów Chłopskich oraz podziemia narodowego. Po wkroczeniu do Polski Armii Czerwonej komuniści przejęli tę retorykę i starali się zrównać podziemie z pospolitymi przestępcami. „Bandyci” pozostali więc „bandytami” określani tak na potrzeby wewnętrznej propagandy, która w połączeniu z terrorem miała odsunąć zmęczone wojną społeczeństwo od walczących.

Działalność

Liczbę członków wszystkich organizacji i grup konspiracyjnych szacuje się na 120-180 tysięcy. Poddawani nieustającym represjom, oskarżani przez aparat propagandy - nie poddali się. Ich cicha wojna trwała od 1944 do 1963 roku, kiedy to śmierć poniósł ostatni z walczących, Józef Franczak ”Lalek”. Żołnierze niezłomni uważali, że Polska znalazła się pod nową okupacją – sowiecką. Walka o wolność, którą zaczęli w 1939 roku jeszcze się nie skończyła, a oni muszą podejmować dalszą walkę. Żołnierze podziemia prowadzili rozproszone walki partyzanckie, organizowali akcje zbrojne przeciw organom nowej władzy, ataki na działaczy PPR, agentów SB, posterunki MO. Atakowali więzienia, bronili miejscową ludność przed obławami NKWD i KBW.

Procesy, represje…

Procesy pokazowe członków antykomunistycznego podziemia były esencją nienawiści, zakłamania i propagandy władz PRL wobec tych, którzy zdecydowali się zbrojnie walczyć z prosowieckim porządkiem w Polsce. Pod hasłem band dywersyjnych sądzono byłych członków AK i ich następców. Pozbawieni możliwości obrony, fałszywie oskarżani o zdradę – byli skazywani na śmierć lub długoletnie więzienie. Pamięć o nich na wiele lat wymazano z oficjalnej historii.

Pamięć

"Naród, który traci pamięć, traci sumienie" – pisał Zbigniew Herbert. W ostatnich latach przywracana jest pamięć o Żołnierzach Wyklętych. Inicjatywę ustawodawczą w zakresie ustanowienia 1 marca Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych podjął w 2010 roku prezydent Lech Kaczyński. Uzasadnienie dołączone do projektu ustawy głosiło: „*Ustanowienie święta* ***jest wyrazem hołdu dla żołnierzy drugiej konspiracji za świadectwo męstwa, niezłomnej postawy patriotycznej i przywiązania do tradycji patriotycznych****, za krew przelaną w obronie Ojczyzny (...).*" Ta idea, podtrzymana przez kolejnego prezydenta Bronisława Komorowskiego, została zrealizowana ustawą z 3 lutego 2011r. Niezłomni doczekali się swego święta: 1 marca, w rocznicę wykonania wyroku śmierci na ostatnich dowódcach Zrzeszenia "Wolność i Niezawisłość".

"Nil", "Zapora", "Inka", "Łupaszka", "Ogień", "Lalek" - żołnierze i działacze podziemia antykomunistycznego.

Walczyli o wolną Polskę. Władza ludowa potraktowała ich jak zdrajców. Żołnierzy Wyklętych dotknęły ogromne prześladowania. Wielu zginęło zamordowanych skrytobójczo lub na podstawie wyroków komunistycznych sądów. Do dziś nie jest znane miejsce pochówku wielu z nich.

Według mnie żołnierze ci byli bohaterami, ponieważ walczyli do ostatniego tchnienia z wrogami naszego kraju. Byli odważni. Ich walka, choć przegrana, stała się symbolem i inspiracją dla kolejnych pokoleń.

Aleksandra Pustułka

klasa II LO Ap

Ekologia w czasach pandemii

W obecnych czasach pandemii największą uwagę skupiamy na naszym zdrowiu. Jednak czy nie zapomnieliśmy o czymś równie ważnym, czyli naszym środowisku? Mogłoby się wydawać, że teraz kiedy spędzamy większość czasu w domu, a możliwość podróżowania jest mocno ograniczona, nasze środowisko miało szansę się zregenerować od wszelkiego rodzaju szkód wyrządzanych przez człowieka. Niestety, jest zupełnie inaczej.

Maseczki, opakowania i plastik

Powodów, przez które nasza planeta cierpi jest naprawdę wiele. Pierwszym i najbardziej oczywistym problemem jest ilość zużywanych maseczek, gumowych rękawiczek, plastikowych worków oraz opakowań jednorazowych. Część tych produktów już przed pandemią była wykorzystywana w sporych ilościach, jednak obecnie wykorzystywane są one na masową skalę. Maseczki to rzecz, od której ostatnimi czasy nie możemy się uwolnić. Są one częścią naszego codziennego ubioru i pomimo ochrony naszego zdrowia nie chronią one środowiska naturalnego przed dodatkowym zaśmieceniem. Należy zwrócić również uwagę na to, iż znaczna część produkcji maseczek jednorazowych odbywa się w Azji, jednak nie spełniają one wymogów mówiących o tym, że powinny filtrować do 95% zanieczyszczeń.

W celu zachowania czystości zakłady gastronomiczne jak i sklepy spożywcze decydują się na masowe pakowanie żywności, przez co powstają dodatkowe odpady. Popularnością zaczęły cieszyć się aplikacje do zamawiania jedzenia online, które dostarczają je pod same drzwi. Oczywiście wspieranie gastronomii w czasach tak trudnych dla nas jest szlachetne, lecz ilość jednorazowych opakowań, które często nie są biodegradowalne wciąż wzrasta.

Zakupoholizm - kolejne uzależnienie?

Innym problemem jest szerzący się zakupoholizm, który zwłaszcza teraz, gdy ludzie spędzają czas w domu wydaje się być większy niż wcześniej. Istnieje wiele popularnych stron z tanimi rzeczami, gdzie ludzie wykonują zakupy w masowej ilości. Znajdują tam m. in. elektronikę, dekoracje, akcesoria lub ubrania w atrakcyjnej cenie. Płacąc tak mało trudno liczyć na dobrą jakość, produkty przy transporcie zostają zniszczone lub nie trafiają nigdy do swoich nabywców. Ludzie nie zdają sobie sprawy, że produkty, na które jest popyt, wykonywane są przez ludzi pracujących w niebezpiecznych dla zdrowia warunkach za niskie wynagrodzenie. Decydują się oni jednak w dalszym ciągu oszczędzać na zakupach i wspierać takie działalności, gdyż dla nich liczy się ilość. Wiedzą oni, że moda się zmienia i po pewnym czasie niektóre rzeczy mogą im się znudzić. Dobrym rozwiązaniem w tej sytuacji jest robienie zakupów w tak zwanych lumpeksach, które ostatnimi czasy stały się bardzo popularne, ale niestety przez obecną pandemię zostały one zamknięte. Pojawia się więc równie popularna już alternatywa, czyli portale lub aplikacje, na których możemy kupować oraz sprzedawać zalegające nam ubrania. W ten sposób możemy dać im drugie życie.

Używanie czy nadużywanie prądu

W czasach, kiedy to jesteśmy zmuszeni zamknąć się w czterech ścianach, a Internet pozostaje jedną z niewielu rozrywek, znacznie wzrosło zapotrzebowanie na prąd. Ludzie starają się w jakiś sensowny sposób rozplanować swój czas, ale zazwyczaj kończy się to na oglądaniu seriali, filmów, przeglądaniu portali społecznościowych, zakupach online i wielu innych. Dodatkowo do nauki i lekcji zdalnych potrzebujemy urządzeń elektronicznych, które także pobierają dużo prądu. Coraz częściej strony internetowe są przeciążone, co powoduje u użytkowników frustrację. Długotrwałe spędzanie czasu przed monitorem emitującym szkodliwe fale powoduje pogorszenie wzroku, samopoczucia oraz problemy z kręgosłupem.

Czy pandemia wniosła jakieś korzyści dla środowiska?

Podczas trwającej już od roku pandemii, nieoczekiwanie mogliśmy dostrzec znaczne zmiany w środowisku naturalnym. Świat zauważył przede wszystkim spadek emisji niebezpiecznych gazów do powietrza, gdyż wiele światowych gospodarek znacznie spowolniło. Wiele fabryk zostało zamkniętych, a transport samochodowy, lotniczy i morski został mocno ograniczony. Dzięki temu poprawiła się jakość powietrza, a także zaobserwowano oczyszczenie się wody. Po szarej i mętnej zniknął ślad, a w przejrzystej - można było dostrzec tętniące życie. Gwałtowne wyciszenie się świata spowodowało, iż wiele gatunków zwierząt mogło w tym czasie odpocząć od ludzi i zwiększyć swoją populację.

Przymusowa kwarantanna sprawiła, że matka natura przejęła kontrolę nad życiem. Społeczeństwo dostrzegło jak ważna jest przyroda i jak bardzo można za nią tęsknić. W tym czasie wzrosła zdecydowanie nasza świadomość odnośnie ochrony środowiska i jak postęp technologiczny wpływa na wyniszczenie nas i naszej planety. Ludzie szukają coraz to nowszych rozwiązań, aby zminimalizować skutki swoich działań. My, jako część ekosystemu jesteśmy zobowiązani chronić i nie działać na szkodę natury. Postarajmy się zapewnić przyszłym pokoleniom spokojne życie na czystej Ziemi.

Wiktoria Ptak
Liliana Bogdanowicz
klasa II LO Ap

22 marca - Światowy Dzień Wody

Zastanawiasz się czasem czym jest dla Ciebie woda? Bezbarwna ciecz, która nie ma zapachu ani wyraźnego smaku. Jednak bez wody życie byłoby niemal niemożliwe. Znajduje się ona wszędzie: w powietrzu, ziemi, jedzeniu oraz w każdym żywym organizmie. Woda jest niezbędna do funkcjonowania naszego organizmu oraz życia na ziemi, ale też może być zagrożeniem. Kiedy jest jej za dużo ma wielką siłę niszczenia. Ulewne deszcze wywołują powodzie, które potrafią zmieść z powierzchni ziemi wszystko: zniszczyć nasze domy, pola uprawne, zerwać drogi i linie energetyczne. Gdyby zabrakło wody na świecie całkowicie zmieniłby się klimat oraz pogoda. Wszystkie żyjące organizmy przestałyby istnieć. Nasza ziemia zamieniłaby się w ogromną pustynię. Woda zajmuje aż 71% powierzchni naszej planety.

22 marca obchodzimy Światowy Dzień Wody, czyli święto ustanowione przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją z 22 grudnia 1992 roku. Stały dostęp do wody pitnej jest jedną z podstawowych potrzeb człowieka. Jest to podstawowa zasada zachowania zdrowia. Niestety zasoby wody kurczą się w wyniku rozwoju przemysłu, zanieczyszczeń i globalnych ociepleń. Każdy z nas wie, że mamy różne dostępy do wody. Wszystko zależy od miejsca zamieszkania. Jedno jest pewne - nieważne gdzie mieszkamy, jacy jesteśmy, ile mamy lat… Wszyscy powinniśmy dbać o wodę. Istnieje bardzo wiele łatwych sposobów na oszczędzanie wody, które możemy wprowadzić od dzisiaj w naszych domach. Pamiętajmy: uruchamiamy tylko pełną pralkę i zmywarkę, zakręcamy porządnie kran, wybieramy prysznic zamiast kąpieli w wannie, jeśli się da to wykorzystujmy wodę ponownie. Bądźmy solidarni i dbajmy o naszą planetę.

Gabriela Sroka

Gabriela Turek

klasa I LO A

Stop degradacji środowiska

Dnia 22 kwietnia obchodzimy Międzynarodowy Dzień Ziemi. Jako pierwszy z propozycją obchodzonego na całym świecie tego święta wystąpił John McConnell. Ten cudowny dzień obchodzony jest w momencie równonocy wiosennej, która polega na tym, że noc i dzień trwają tyle samo. Święto obchodzone jest od 1970 roku obecnie w 192 krajach.

Z tej okazji pragniemy wszystkim przypomnieć o tym jak ważna jest dla nas nasza planeta. Ziemia to nie tylko miejsce, w którym możemy z wszystkiego korzystać. To również terytorium, o które musimy dbać, abyśmy mogli żyć. Nasza kula ziemska jest coraz bardziej zanieczyszczona przez dużą ilość plastiku i śmieci. Nasze powietrze składa się przede wszystkim ze spalin samochodowych i dymu z domów. Od kilku lat naukowcy alarmują, że naszej planecie grozi globalna katastrofa spowodowana ociepleniem się klimatu. Przykładem tego są lodowce, które pod wpływem globalnego ocieplenia topnieją. Ze zmianą temperatur wiążą się coraz częstsze ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak: huraganowe wiatry i długie okresy suszy, przez co pustynnieją duże obszary i są bezśnieżne zimy. Pod wpływem wycinania drzew na naszej planecie może zabraknąć tlenu. Kolejnym problemem, z którym nasz planeta musi się borykać jest nadmiar azotu, który sprawia, że drzew jest więcej, lecz są mało wytrzymałe. Możemy jednak powstrzymać degradację środkowiska! Przynajmniej raz w tygodniu postaraj się zrezygnować z pojazdu, który wytwarza szkodliwe toksyny. Gdy udajesz się na zakupy weź własną torbę i staraj się kupować rzeczy w papierowych opakowaniach, ponieważ tylko 10% plastiku podlega recyklingowi. Staraj się dawać drugą szansę rzeczom, które się zepsuły. Zamiast wyrzucać – niech naprawi je fachowiec. Nasze codzienne przyzwyczajenia też mają wpływ na zmiany klimatu - gaszenie światła, gdy wychodzimy z pokoju lub wyjmowanie ładowarki z kontaktu mogą skutecznie przeciwdziałać globalnemu ociepleniu. Chociaż w tym roku Dzień Ziemi będzie cyfrowy cały czas mamy możliwość do chronienia i pomagania naszej ukochanej planecie. Zachęcamy – zrób codziennie coś dobrego dla Matki Ziemi. I od tej pory staraj się żyć ekologicznie każdego dnia.

Gabriela Kulig

Patrycja Matusik

klasa I LO A

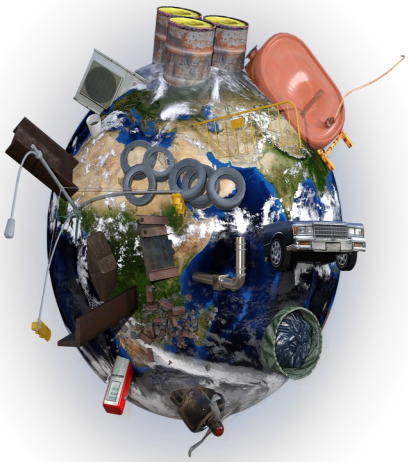

Zniszczone dzieciństwo

Według wielu statystyk z regularnym dręczeniem w szkołach boryka się około 10% uczniów. Liczba ta może automatycznie wzrosnąć, gdy przyjmiemy, że wyzwiska i agresja słowna to też prześladowanie. 1/3 uczniów doświadcza zachowań agresywnych w szkole przynajmniej kilka razy w ciągu miesiąca, zaś ofiarami dręczenia szkolnego jest 1 na 10 uczniów. Różne typy szkół różnią się też skalą występującej w nich agresji. Licea ogólnokształcące są pod tym względem miejscami bezpieczniejszymi niż technika czy szkoły zawodowe. W ostatnim typie skala agresji jest największa.

W ostatnich latach coraz powszechniejsze staje się dręczenie poprzez media społecznościowe. Powszechny dostęp do Internetu oraz poczucie anonimowości spowodowały, że napisanie obraźliwego wpisu lub komentarza, publikacja zdjęcia bez zgody są łatwe i szybkie do wykonania. Chociaż takie zachowania są karalne, niewielu nastolatków myśli o konsekwencjach swojego czynu.

Kto najczęściej zostaje ofiarą przemocy? Rówieśnicy najczęściej wybierają osoby z biednych rodzin, które nie mają pieniędzy na najnowsze ubrania, buty czy nowe gadżety. Agresywne zachowania wywołuje też wszelka odmienność młodego człowieka. Zazwyczaj takie osoby są wycofane w klasie i nie mają wsparcia ze strony rodziców, nie wiedzą jak się bronić i są najbardziej narażone na przemoc szkolną.

Jak sobie radzić w takim wypadku? Niektórzy rodzice lekceważą ten fakt: „Musisz mieć grubą skórę, to cię nauczy życia!” - mówią. Nasi opiekunowie nie wiedzą, że takie słowa nie polepszają, a wręcz pogarszają całą sytuację. Dziecko czuje, że najbliższa osoba nie okazuje mu współczucia czy wsparcia. W najgorszym przypadku może to prowadzić w przyszłości do wielu problemów np. wycofania, stanów lękowych czy nawet samobójstwa. Wielu ludzi lekceważy liczne sygnały, a gdy dochodzi do tragedii już jest za późno.

Zatem jak powinien zachowywać się rodzic? Rodzice w takiej sytuacji powinni przede wszystkim okazywać dziecku jak najwięcej wsparcia. Nauczyć go pewności siebie i zgłaszania takich zachowań od razu. Najczęściej gnębionymi dziećmi są ciche, wystraszone, samotne, dlatego każdy opiekun powinien wychowywać swoje dziecko w taki sposób, żeby zawsze mogło się do niego zwrócić.

Jeśli jesteś prześladowany, nękany, czujesz się źle w szkole - pamiętaj, aby mówić to ludziom wokoło. Gdy nie masz wsparcia u rodziców, idź do nauczycieli lub szkolnego pedagoga. W końcu znajdziesz pomoc!

Karolina Mróz

klasa II LO Ap

DZIEŃ DOCENIANIA

Co to znaczy docenić drugiego człowieka? Docenianie drugiego człowieka polega na przekonaniu, że jest on wartościowy i ważny dla świata. Przekazujemy w ten sposób innym pozytywne emocje. Człowieka docenionego wypełnia poczucie radości, satysfakcji, szczęścia i spełnienia. Czujemy się ważni dla kogoś i zmotywowani do dalszego dbania o relacje z innymi ludźmi.

Każdy człowiek potrzebuje pewności, że jest doceniany. Szczególnie jednak zależy na tym dzieciom i młodym ludziom. Oczekują aprobaty od rodziców, nauczycieli i rówieśników. Ludzka natura ma jednak wiele słabości. Jedną z nich jest powszechny brak umiejętności doceniania tego, co mamy w sobie, co sobą reprezentujemy oraz tego, co chcemy przekazać innym. Ludzie często boleśnie próbują nam wmówić, że nasze działania są nieważne i nic nie wniosą do życia, a przecież każdy z nas jest inny i wyjątkowy. Młodzi ludzie pragną być lubiani i akceptowani takimi, jakimi są. Potrzebują również motywacji i inspiracji, które będą inicjowały ich kolejne dążenia do osiągania sukcesów. Niestety nie zawsze tak jest. Często zmieniamy się lub robimy coś wbrew sobie, tylko po to, aby przypodobać się nowym znajomym myśląc, że zostaniemy przez nich docenieni.

Proces budowania poczucia wartości rozpoczyna się w rodzinie. Brak zdrowych relacji pomiędzy rodzicami a dziećmi może przyczynić się do tego, że młody człowiek nigdy nie będzie czuł się doceniony. Nastolatek zawsze potrzebuje kontaktu z rodzicami, chce być zauważony i mieć świadomość, że jest bardzo ważny. Dobre słowa są w stanie pomóc w budowaniu własnej wartości oraz samooceny dziecka. Musi tylko ono otrzymywać od otoczenia takie pozytywne informacje zwrotne. Im bardziej konkretne i związane z sytuacją tym lepiej.

Pamiętajmy, szczere zainteresowanie tym, co zrobił drugi człowiek, jak to zrobił, co myśli i co sądzi stanowi dla niego mocny sygnał – JESTEM WAŻNY. Pozytywne słowa, gesty ujawniają nasz podziw, zachwyt i dumę z bliskiej nam osoby. Doceniajmy innych każdego dnia, nawet za drobne sukcesy i osiągnięcia. W marcu obchodziliśmy DZIEŃ DOCENIANIA. Może jednak warto obchodzić takie święto każdego dnia w roku?

Alicja Jurkowska

Katarzyna Damasiewicz

klasa I LO A

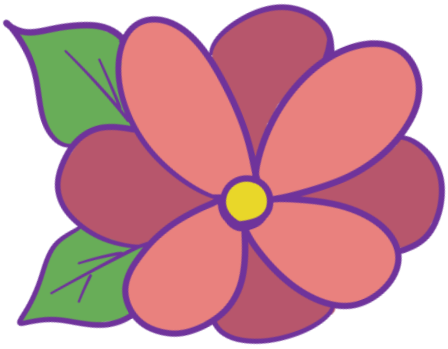

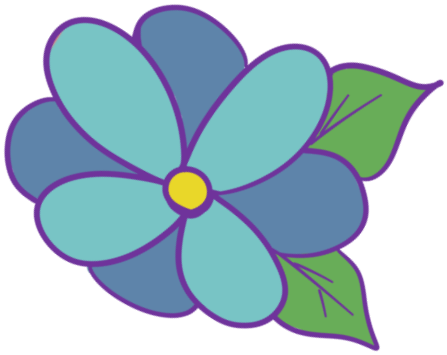

Ucząc niejako występuje na scenie

Rozmowa z Panią Prof. Barbarą Rolą,
nauczycielką i pasjonatką języka angielskiego

Czy zawsze chciała Pani być nauczycielką?

Nie. Najwcześniejsze wspomnienia dotyczące marzeń o karierze dotyczą aktorstwa. Odkąd pamiętam chodziło mi po głowie występowanie na scenie. W języku angielskim zakochałam się od pierwszego usłyszenia, ale wtedy nie łączyłam go z pracą w szkole. Z perspektywy lat dostrzegam wiele podobieństw w byciu aktorem i nauczycielem. Ucząc niejako występuję na scenie, mam widownię, która bacznie mnie obserwuje, mam wiadomość do przekazania oraz wpływ na emocje odbiorców mojego przekazu. Świadomość tego motywuje mnie do ciągłego doskonalenie mojego warsztatu

Wiemy, że doskonaliła Pani język za granicą. Czy może nam Pani opowiedzieć o swoich podróżach ?

Temat podróży, zwłaszcza tych do Wielkiej Brytanii, zawsze podnosi moje wibracje. Czuję niesamowitą więź z tym krajem, choć żaden z rodaków Shakespeare nie był moim przodkiem – sprawdziłam :-) Studiując filologię angielską miałam dostęp do akademickiego wymiaru języka. Imponowała mi ta wiedza, ale pragnęłam zanurzyć się w życie Anglików, zamieszkać z nimi i poznać jak toczą się rozmowy przeciętnych Jonesów, czy Smithów przy stole, w ciągu dnia, jakie mają powiedzonka itp. Szczęśliwie, tydzień po ukończeniu studiów byłam już w samolocie do Bristolu, lecąc na spotkanie z przyszłym pracodawcą. Okazał się on być angielskim arystokratą, a moja praca z nim i jego rodziną fascynującą przygodą.

Jaka jest Pani recepta na dobrą naukę języka angielskiego ?

Myślę, że bardzo ważne jest poznanie samego siebie i dostosowanie metod do swoich możliwości oraz upodobań. Często zachęcam uczniów, aby przenosili swoje zainteresowania, hobby do języka angielskiego. Jeżeli interesuje nas jakaś dziedzina to najczęściej mamy sporą wiedzę w tym temacie oraz chętnie poświęcamy jej czas. Łatwiej i przyjemniej jest się uczyć tego, co mieści się w kręgu naszych zainteresowań oraz gdy widzimy, że możemy to bezpośrednio przełożyć na praktykę. Jeśli dodatkowo, dołączymy do anglojęzycznego forum entuzjastów naszego hobby to pierwsze sukcesy językowe gwarantowane.

Co Pani najbardziej lubi w swojej pracy?

Różnorodność, nutkę nieprzewidywalności, kontakt z młodszym pokoleniem, dzięki któremu sama się rozwijam.

Co jest dla Pani najważniejsze w uczeniu?

Dla każdego nauczyciela ważny jest efekt jego pracy, aby pod koniec dnia uczeń dysponował konkretnymi umiejętnościami. Ja również mam to na uwadze. Nie zapominajmy też o dobrym humorze. Zauważyłam, że ostatnio ludziom łatwiej przychodzi stresowanie się niż trwanie w dobrym nastroju. Skorzystam z możliwości i zaapeluję o zmianę tych proporcji.

Czy za 10 lat widzi się Pani dalej w roli nauczyciela czy jednak w jakiejś innej?

Za 10 lat? Niech no policzę w jakim będę wieku. Tak, myślę, że mój umysł będzie w stanie nadal przekazywać wiedzę.

Co według Pani jest znacznym utrudnieniem w awansie zawodowym nauczyciela?

Może to nie do końca utrudnienie, ale skompletowanie całej dokumentacji, systematyczność w pisaniu sprawozdań oraz gromadzenie niezbędnych danych bywają wymagające.

Jakie ma Pani hobby poza językiem angielskim?

Pieczenie ciast i urządzanie przyjęć. Rodzina i znajomi nie narzekają. W każdej wolnej chwili oddaję się też spacerom. Mieszkamy w tak pięknym regionie, że na każdym kroku pojawiają się zapierające dech w piersiach widoki. W ostatnim czasie pojawił się też pies - niereformowalny indywidualista. Spacery z nim stanowią wielkie wyzwanie.

Czy chciałby Pani wrócić do czasów, w których była Pani uczennicą?

Mam mnóstwo wspaniałych wspomnień z tamtego okresu, ale bardziej cenię sobie niezależność, jaką przyniosła dorosłość. Jestem też zwolennikiem bycia tu i teraz.

Dziękuję za rozmowę

Kacper Matura

klasa II LO Ap

NIETOLERANCJA

Nietolerancja to słowo, o którym nie powinno być głośno, a jednak ostatnie wydarzenia sprawiają, że niedługo okaże się wyrazem roku. W mojej głowie zawsze rodziło się pytanie skąd bierze się nietolerancja wobec drugiego człowieka? Oczywiście słyszałem o nietolerancji laktozy, lub innych produktów, ale nadal nic o człowieku, może dlatego, że to nie żaden produkt z terminem ważności, który możemy wyrzucić w momencie, gdy termin minie.

Żyjemy w czasach, w których chęć wyrażania siebie oraz indywidualizm są mocno krytykowane przez osoby z wyrazistą wizją normalności. Jestem w stanie zapewnić każdego, że nie ma takiego czegoś jak NORMALNOŚĆ, którą większość osób traktuje jako argumentację do znieważenia drugiej osoby. Każdy człowiek jest inny i każdemu należy się szacunek niezależnie od tego, w co się ubiera, jakie ma wyznanie religijne, kogo popiera, jakiej jest rasy czy orientacji seksualnej. Różnice nie zmieniają faktu, że dalej jest człowiekiem, który ma takie same prawo do życia jak ja, ty czy ktokolwiek inny.

W takim razie skąd bierze się nietolerancja? Jedni by powiedzieli, że to niezgodne z ich pojmowaniem NORMALNOŚCI, dlatego czemu mieliby szanować osoby, które temu się nie podporządkowują. Prawda jest taka, że ludzie boją się „inności'', nie rozumieją, że życie każdego nie musi a nawet nie powinno wyglądać tak samo. Przecież to by było nudne prawda? W takim razie co z tym zrobić? Odpowiedź jest prosta… **NIC**. Widząc osobę innego koloru skóry nie ubliżaj jej słowem, które może ją zranić przejdź obojętnie obok chłopaka, który chodzi w rurkach albo w dresie. Nie krytykuj, nie oceniaj, nie plotkuj, nie rób krzywdy innym.

Każdy z nas oczekuje szacunku DO SIEBIE, więc powinien oczekiwać szacunku OD SIEBIE. Słowa ranią, więc nie atakujmy nimi ludzi, którzy nie są tacy jakbyśmy chcieli, żeby byli. Życie na świecie, w którym jesteś aktorem i cały czas musisz odgrywać rolę kogoś innego jest straszne, więc pozwól innym kochać i być szczęśliwymi, bo na to zasługują.

Kacper Matura

klasa II LO A

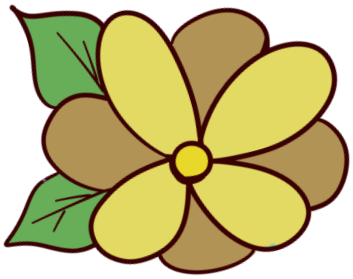

Rok pandemii

W ostatnich dniach odnotowano rekordowe liczby osób zakażonych koronawirusem. Ilość chorych krążyła wokół trzydziestu tysięcy i z dnia na dzień nieznacznie wzrastała. Jest to tragiczny obraz wydarzeń, ponieważ nie tylko liczba zarażonych wzrosła, ale również ilość zgonów. Niektórzy krytykują rząd, że prowadzi niewłaściwe postępowanie wobec pandemii. Czy jednak taka jest prawda?

Tak naprawdę ludzie po prostu zapominają o swoich błędach, szukając winy w innych. W aktualnym przebiegu pandemii mało osób martwi się zakazami, dzięki którym władze chcą jakoś zapobiec dalszym tragicznym wydarzeniom. Wystarczy przejść się ulicami wielu miast, aby zauważyć, że niektórzy ludzie nie przestrzegają zasad, takich jak najprostsze założenie maseczki w miejscach publicznych lub chociażby powstrzymanie się od urządzania liczniejszych spotkań. Ich postępowanie może doprowadzić do jeszcze większej ilości przypadków zachorowań. Jeśli nie będziemy przestrzegać zasad bezpieczeństwa, nawet masowe szczepienia nie uratują nas od pandemii. Powinniśmy zwracać uwagę na to, co robimy oraz czy nasze czyny nie zagrażają innym.

Gabriela Karwala

klasa II LO Ap

Sport

Światła zgasły i wystartowali

28 marca wystartował 72 sezon Formuły 1, w którym 20 najlepszych kierowców będzie walczyć na 23 torach o mistrzowską koronę. Mistrzostwa będzie bronił brytyjski kierowca Lewis Hamilton, który w poprzednim sezonie wyrównał rekord w Michaela Schumachera w zdobytych mistrzostwach, gdyż zdobył ich aż 7. Na nowy sezon zostało zgłoszonych 10 zespołów oraz 20 kierowców:

- **Mercedes AMG Petronas**-Lewis Hamilton, Valtteri Bottas
- **Red Bull Racing Honda**-Max Verstappen, Sergio Perez
- **McLaren F1 Team**-Daniel Ricciardo, Lando Norris
- **Aston Martin Cognizant F1 Team-**Sebastian Vettel, Lance Stroll
- **Alpine F1 Team**-Fernando Alonso, Esteban Ocon
- **Scuderia Ferrari**-Charles Leclerc, Carlos Sainz Jr
- **Scuderia Alpha Tauri**-Pierre Gasly, Yuki Tsunoda
- **Alfa Romeo Racing Orlen**-Kimi Raikkonen, Antonio Giovinazzi
- **Uralkali Haas F1 Team**-Mick Schumacher, Nikita Mazepin
- **Williams F1 Team**-George Russell, Nicholas Latifi

Bartosz Nalepa

klasa I LO A

Problemy psychiczne nastolatków w czasie pandemii

Okres dojrzewania to trudny moment dla każdego nastolatka. Ten czas związany jest z wieloma zmianami oraz budowaniem relacji z nowymi osobami. Pandemia negatywnie wpłynęła, zarówno na młodzież, jak i na dorosłych. Konieczność ograniczenia kontaktów społecznych, izolacja, praca i nauka zdalna mocno wpłynęły na psychikę wielu z nas. Znacząco wzrosła liczba nastolatków, którzy czują lęk albo mają depresję. Coraz więcej nastolatkówn nie umie panować nad swoimi emocjami oraz nie potrafią poprosić kogoś o pomoc. Wielu z nich sięga po używki: alkohol, narkotyki czy papierosy. Przyzwyczajeni do rozmów i kontaktu z drugim człowiekiem nie umieją poradzić sobie ze swoją

samotnością. Dlatego tak ważna jest solidarność rówieśników, którzy mogą pomóc takiej osobie.

Kluczową rolą jest rozmawianie z osobami starszymi lub kolegami. Jeśli to nie pomoże należy koniecznie podjąć decyzję o wizycie u psychologa. Pamiętajmy, że zawsze możemy zwrócić się do przyjaciół, rodziców, nauczycieli lub dyrekcji szkoły.

Martyna Salamon

klasa I LO A

Komentarz

Plusy i minusy zdalnej edukacji

Od października 2020 roku szkoły pracują zdalnie. Takie prowadzenie lekcji w trakcie pandemii ma wiele plusów, ale nie jest doskonałe, dlatego posiada także minusy. Warto znać wszystkie wady i zalety e-learningu. Dzięki tej wiedzy niektóre z wad możemy wyeliminować, ale także sprawić, aby plusy przynosiły jeszcze większe korzyści. Dowiedz się, jakie plusy i minusy ma zdalne nauczanie.

Uczniowie wymieniają wiele pozytywnych stron zdalnej edukacji. Dzięki temu, że siedzimy w domu nie zdarza nam się niczego zapomnieć, ale także nie musimy nosić ciężkich plecaków. Uczniowie, którym dojazd do szkoły zajmował dłuższy czas, mają go teraz więcej na naukę lub odpoczynek. Ponadto posiadają łatwy dostęp do notatek i zadań. Nauczyciele mogą z łatwością dzielić się z uczniami filmikami, prezentacjami, czy stronami do nauki. Dzięki mobilnemu dostępowi możemy uczyć się i przychodzić na lekcje nawet gdy jesteśmy w trasie.

Wśród negatywnych stron e-learningu pojawiają się następujące sugestie: z powodu zbyt długiego siedzenia przed komputerem uczniowie i nauczyciele często cierpią na bóle głowy lub oczu, a brak fizycznego kontaktu z rówieśnikami oraz nauczycielami wielu uczniów bardziej stresuje niż pobyt w szkole. Często pojawiają się też różne problemy techniczne, takie jak: nagły brak prądu czy Internetu, co skutkuje brakami w notatkach i wiedzy uczniów. Pojawiają się też takie problemy jak remonty w domach lub małe dzieci, które często hałasują lub przeszkadzają przez co uczniowie i nauczyciele mają problemy z koncentracją. Przez brak kontaktu z rówieśnikami uczniowie mogą czuć się bardziej samotni i mniej zdeterminowani do pracy.

Maria Jasińska

klasa I LO A

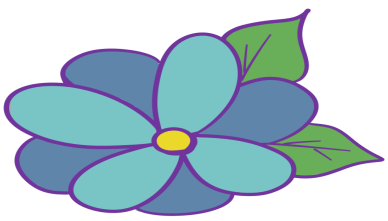

Rodzeństwo

Dzień Rodzeństwa to święto obchodzone 10 kwietnia, między innymi w niektórych Stanach USA, mające na celu upamiętnienie rodzinnych relacji braci i sióstr. W odróżnieniu od Dnia Matki i Dnia Ojca, nie jest ono uznane na szczeblu federalnym, chociaż amerykańska Fundacja na rzecz Dnia Rodzeństwa stara się to zmienić. Od roku 1998 roku gubernatorzy 49 Stanów USA wydali oficjalne oświadczenia dotyczące Dnia Rodzeństwa w swoich Stanach. Początkowo był to tylko lokalny zwyczaj z USA, obecnie zaczyna się rozpowszechniać na całym świecie, m.in. w Indiach i Australii. Święto wymyśliła Claudia Evart, aby uczcić pamięć swojego brata i siostry, zmarłych w młodym wieku. Fundacja została założona w 1997 roku, mając od roku 1999 status organizacji non-profit. Dzień Rodzeństwa został wprowadzony do oficjalnego spisu uroczystości i świąt Kongresu USA we wrześniu 2005 roku.

W Polsce rodzeństwo posiada 2/3 dzieci (37% jednego brata lub siostrę, 12% dwoje, 6,5% troje lub więcej). Dzień Rodzeństwa ma na celu celebrację relacji między rodzeństwem.

Wiele osób zamieszcza tego dnia zdjęcia swoich braci i sióstr na swoich stronach w Internecie. Prawdą jest to, że czasem się kłócimy, sprzeczamy, obrażamy, wkurzamy, ale tak naprawdę skoczylibyśmy za sobą w ogień i gdyby ktokolwiek obraził naszego siostrę lub brata to nie chcielibyśmy być w jego skórze. W kwietniu złóż życzenia oraz wyrazy miłości swojemu rodzeństwu.

Katarzyna Hojda
klasa III LO A

Bo przyszły te złe feministki…

Płonie stos. Jeden, drugi, trzeci, czwarty… tysięczny. **Ile kobiet w dawnych czasach pochłonął ogień? Ile kobiet na swe dno pociągnęła rzeka?** W imię czego dopuszczono się tych złowieszczych morderstw? Dzisiaj możemy śmiało powiedzieć, że ówczesne silnie patriarchalne społeczeństwo po prostu bało się kobiet, które myślały samodzielnie, które za pomocą ziół i wszelkich naparów potrafiły uleczyć choroby, czego nie zdołali wykształceni na uniwersytecie lekarze. W czasach od XV do nawet połowy XVIII wieku wystarczyło nazwać kobietę czarownicą, by ta bez żadnego sądu została zabita. W ten sposób pozbywano się niewygodnych kochanek, żon, kobiet, które wiedziały za dużo. Mimo że stosy te płonęły wieki temu to wciąż na kobiety samodzielne, w pełni niezależne finansowo społeczeństwo patrzy krzywym okiem. Dziewczynką, niestety nadal, wmawia się, że powinny czekać na swojego księcia z bajki, że powinny szukać ''drugiej połówki''. Podczas gdy zarówno kobiety jak i mężczyźni są całością samą w sobie. Nie potrzebują wiązać się z kimś tylko dlatego, że ktoś kiedyś powiedział, że są wybrakowani. To samo tyczy się kobiet, które rezygnują z posiadania dzieci. Nie są przez to mnie wartościowe bo ''nie spełniają swojego biologicznego nakazu''. Społeczeństwo często posługuje się tym argumentem, chcąc wtłoczyć kobiety ponownie do zajmowania się tylko i wyłącznie domem, **bo przecież przyszły te ''złe feministki'' i teraz kobiety muszą ciężko pracować, a wcześniej ''nic nie robiły''**.

Oczywiście, jeśli dana kobieta czuje się spełniona, zajmując się domem, to świetnie. Nikt nie będzie jej zmuszał, aby robiła karierę. Jednak kobiety, które chcą czegoś więcej nie powinny być upychane w domach. Nacisk ten jest ostatnio bardzo widoczny w Polsce.

Kolejną kwestią, jaką chciałabym poruszyć jest niestety temat tabu w społeczeństwie. Chodzi mi tutaj o menstruację/ okres/ miesiączkę. Nazwijmy to tak jak nam się podoba. W ostatnim czasie miałam okazję usłyszeć jeden z odcinków podcastu ,,Odsłuch społeczny" pod tytułem: ,,Dlaczego podpaski powinny być darmowe?''. Istnieje akcja, w ramach której w toaletach znajdujących się w szkołach, pracach, miejscach publicznych zamieszcza się tzw. różowe skrzyneczki. Znajdują się w nich środki higieny menstruacyjnej dostępne za darmo.

W mojej opinii to wspaniały pomysł! W naszym społeczeństwie wciąż żywe jest myślenie, że jeśli o czymś się nie mówi to tego nie ma. Musimy mieć świadomość, że przez to przeklęte tabu rozgoszczone w debacie publicznej, wiele dziewczyn wstydzi się rozmawiać o tym z rodzicami. Nie wspominając już o osobach, których na nie w ogóle nie stać. Te skrzyneczki mają w głównej mierze za zadanie normalizować ten temat. Menstruacja nie dotyka małej liczby naszej społeczności. Ona jest rzeczywistością połowy populacji świata. Dlaczego więc mówienie o tym jest źle odbierane? Dlaczego to taki wstydliwy temat? Bo tak niestety było nam zawsze wmawiane. Lepiej przemilczeć, nie iść do szkoły/ pracy niż się tłumaczyć.

O feminizmie można mówić i mówić. To, co dzisiaj wam przedstawiłam to zaledwie fragment tego, co omówić jeszcze by wypadało, ale mam nadzieję, że mimo to chociaż w pewnym stopniu skłonił Was mój tekst do przemyśleń.

Krótko mówiąc, każdy kto twierdzi, że w XXI wieku feminizm już nie jest potrzebny jest w ogromnym błędzie i niech lepiej szybko to zrozumie.

Gabriela Wolińska

klasa III LO A

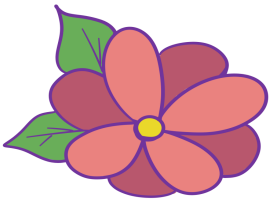

Służba zdrowia

Służba zdrowia to zespół ludzi,
co przy chorych wciąż się trudzi,
dobrze gdy są z powołania,
słyszą serc chorych pukania.

Niełatwo im czasem stawiać diagnozę,
gdy chory nie mówi i dziwną ma pozę.

Gdy przychodzi do leczenia,
wszystko inne bez znaczenia.
Nie liczą się wtedy wczasy,
ani żadne rarytasy.

Trzeba wzmocnić słabe ciało,
aby jeszcze mu się chciało.
Stanąć do walki o odporność,
aby zyskać zdrowie i wolność.

Całej służbie zdrowia niski ukłon damy,
bo szacunek wielki dla nich wszystkich mamy.

Wiktoria Ptak
klasa II LO Ap

„M a r a”

Zsunąłem ciało po ścianie,
patrzyłem jeszcze przed siebie.
To wieczne odpoczywanie
zaskoczy mnie tak, jak ciebie.

Jak to odczuwać jest smutek?
Nie wiem, bo myśli stłumione,
pomiętą kulą notatek
gdzieś niedaleko schronione.

Już chyba lęk mnie przyćmiewa,
bo strachem pocą się dłonie.
Nadchodzi koniec mych zniewag,
zdarzeń pędzących jak konie.

Więc takim jest kruchym ciało,
bo nigdy silnym nie było.
Do żywych nie należało,
bo szczęścia też nie zdobyło.

To mówię na wpół kochanek
wiecznego życia istoty,
noszący własny kaganek
zamknięty łańcuchem złotym.

Wtem patrzę niedowierzając,
powoli przecieram oczy.
Czy widzę ciebie kochając,
czy zmysłem obraz się toczy?

Przysiadasz na to przede mną,
uśmiechem darzysz spokojnym.
Znów czuję winę niezmierną
przez dumę czynem tym zbrojnym.

Nie widzisz we mnie kochanka,
lecz martwą prawie istotę.
to zjawa, czy ma wybranka?
na łzy nabieram ochotę…

przemawiasz posępnym tonem,
szepczesz mi wyrzut nietrwały
wydajesz mi się demonem,
choć słowa anioła grały

opuść mnie nieludzki bycie!
pozwól mi odejść w spokoju
już wiem jak wszyscy szydzicie,
poległem w nierównym boju

i znika mara zdradliwa
mnie z wolna sen w otchłań wpycha,
cisza spowija leniwa,
kolejna istota czmycha

ta jednak nie chce wyśmiewać
tylko podchodzi i tuli,
chyba mi chciała zaśpiewać
lecz tylko smutkiem się kuli

nie śpiewa, nuci pod nosem
czuję jak serce jej bije
mrucząc cicho drżącym głosem
już chyba wie, że nie żyję

znikła więc i ta iluzja
już pustkę tylko mam blisko
to była ostatnia wizja
wnet skończy się widowisko

niewładne są me kończyny
gdy ból rozrywa me ciało
oddechy są jak toksyny
więc czemu jeszcze mi mało?

już nie chcę cię tutaj widzieć
więc czemu przede mną padasz?
nie chciałem ci nic powiedzieć
bo moim sercem wciąż władasz

unosisz ciało tak kruche
i gwałtem szukasz ratunku
przepraszam, lecz myśli głuche
chciały twego wizerunku

och wybacz ma ukochana
że żal mój żegna cię wielki
ta śmierć mnie była pisana
więc oszczędź smutek swój wszelki

spleć jeszcze raz nasze dłonie
uśmiechem swym zastąp tę łzę
co spływa na moje skronie
kiedy niknę na samym dnie

Maria Panicz
klasa II LO Ag